

Přežil tramping rok 2000? No nebudu vás dlouho napínat - byla to fuška, ale přežil. Nejnovější pomůckou k tomuto tvrzení může být kupříkladu zdařilý dokumentární film, který už je v tuto chvíli málem založen v cívce Aligátorovy mohelnické pozdně-srpnové promítačky, a který za několik málo dní (už jen pětkrát se vyspíš, Juppe) bude moci shlédnout ve světové premiéře už poněkud méně světové pražské obecnost. Ale to bych trochu předbíhal, pojďme to vzít pěkně popořádku.

Představuju si to takhle. Úplně na začátku byl velký údiv. Skutečně v těch pestrých a slavných dějinách vskutku světové české kinematografie (jak o tom furt mluví v bedně Kája z Čáslavi) nebyl natočen ani jediný film nebo aspoň filmeček, ba co filmeček, dokonce ani jeden jediný šot o brdských trampech? Není možná! Jak to, že ještě nikdo z bardů nerozhodl o zjednání nápravy věcí těchto?

A tak se jednoho sychravého dne, pochopitelně, že ve známém prostředí útulné (čti totálně zahulené) brdské hospůdky (ano, ta barabizna stále ještě stojí) sešlo několik moudrých trampských hlav, aby z nich posléze povstala ta jediná, elegantně obrýlená, a stala se tak přirozeným vůdcem právě založené brdské kompany, zvané **Brdy pikčrs** (jinde uváděný název Brdský pičus je jen nestoudným výmyslem závistivé konkurence).

A **Jaroos**, jak se onen brdský junák (od tichého Donu) jmenuje, se však nespokojil pouze s rolí producenta - po delším časovém úseku, kdy se zdálo, že jeho věčně nabroušená kooh-i-noorka (noorka je tužka ; manželku má Češku - pozn. aut.) už do konce života bude po hospodách chrlit jen desítky, stovky a tisíce nových storyboardů (brdským filmařským slangem "pand'uláci jak si povídají na prkně"), se z něj vyklubal nejen schopný scénárista, ale brzy na to i trpělivý, moudrý a spravedlivý režisér (radost nám dodnes kalí akorát vzpomínka na totálně rozdupaný záhonek chudinky paní správcové ze železniční zastávky v Osově).

Prakticky přesně před rokem, čili na přelomu dubna a května 2004, tím pádem začalo za přítomnosti několika dalších ostrých hochů, které za pár babek (nutno říct, že částečně od slimáků oslintaných) najala společnost Brdy pikčrs, natáčení prvního autentického filmu o brdských trampech, výstižně nazvaného **Trampský týdeník**. A tak zatímco snack-runner Špidloch (toho času v Bruseli) si na Staromáku připíjel sektem u příležitosti našeho (tedy i brdského - bohužel) vstupu do unie unií, naši hoši tvrdě dřeli v potu tváře (neboť pot i tváře byly ve scénáři) v okolí legendárního brdského campu Beznaděje (název místa byl vtipně změněn - kvůli paparazziům) uprostřed hlubokých brdských hvízdů (v Litavce prý už jsou zas bobři) na prvních klapkách (zvláště na té blondaté) Trampského týdeníku.

No co bych to nějak dramatizoval - film se povedlo natočit, a to především díky skvělému obsazení hlavních rolí, ve kterých se opravdu zaskvěli praví a nefalšovaní kamarádi - **Havran a N**

áčelník

, a dále rolí vedlejších (v těch je potřeba dávat přednost zprava), na které byli nuceně nasazeni kamarád

Idefix

a jeho pes

Pet

(ačkoli chvílemi se zdálo, že si role vyměnili) a jistá pochybná existence pochybných činů (jak se opět potvrdilo minulý pátek) zvaná

Školník

(co sou některý lidi schopný udělat pro trochu publicity je až neuvěřitelný!!!). Nálada během natáčení byla opravdu výtečná (Drak byl na Roverkách), a jak si můžete spočítat na

[Fotografiích o filmu](#)

(Film o filmu se nám bohužel zaseknul a nejde vyndat z kamery), při natáčení dokonce nepřišel ani nikdo o život (což je s podivem, když si vzpomenu, jak se

Školník rozhodl, že si sám vyrobí klacek na opékání).

Po menším váhání a troše nejistoty přímo na place (toho pod křivou borovicí), kdy se nevědělo není-li trestný čin, když se týdeník natáčí pouze čtyři dny, se nakonec celý štáb (ve složení Jaroos a jeho tranzistorák) vrátil s natočeným materiálem zpět do civilizace, kde za pomoci bratrů kamarádů **Autíčka** a **Zubříka** (odtud název jejich realizační skupiny - **AZ servis**)

proběhlo slavnostní rozšmodrchání filmového pásu a jeho takzvané "ubednění" do počítačové kisny.

Po důkladném otestování hlavního střihače filmu (určen byl taktéž **Autíčko**, protože nestačil včas zdrhnout), které proběhlo v oficíně

U Hubáčků

(Autíčko zde stříhnul Jaroose pouze jednou do ucha, když na dotyčného přišla škytavka - jinak byl jím navržený střih styl "hrnec" bez závad), došlo tedy i na samotný střih filmu, který se dle mého mimořádně povedl. Sám mistr stříhu (ve tváři ještě poněkud fialový, zřejmě od borůvkového kompotu) nám k tomu posléze uvedl: "

Ve střížně vládla příjemná atmosféra brutálního teroru, kterou mám tak rád."

Zbývalo už jen namluvit komentář, čehož se zhostil s nebývalou ochotou sobě vlastní nevlastní bratr samotného Alfréda Strejčka (alespoň to psali v Blesku), velký mrňous

Belmondo

.

Jaký by to však byl film bez filmové muziky? Ani ta samozřejmě nechybí. Bohužel v produkční kasičce už nezbyly žádné peníze na muzikantské honoráře, a proto chytrá účetní společnosti Brdy pikčrs (která si nepřeje být z pochopitelných důvodů jmenována) poradila kamarádům najmout si na tuto špinavou práci kapelu, která už dávno neexistuje. Dlouho, předlouho pak

Rejža vysvětluje hercům svoji představu

foto: Autíčko ©

režisér konzumoval po zapadlých putykách uleželé syrečky. Ale výsledek se dostavil. Koncem února tohoto roku se Jaroosovi skutečně povedlo vyvolat tři duchy - **Zubříka, Šaolína a Andělí na**
to dokonce v takovém rozlišení a přenosové kvalitě, že nahrání filmové muziky bylo otázkou

pouhého jednoho odpoledne (podle toho to taky vypadá). Jen pro případ, že by přišla daňová kontrola, bylo potřeba (jak nám chytrá účetní poradila, než porodila) mít v záloze ještě alespoň jednoho muzikanta živého. Této role se výtečně ujal baskytarista skupiny Hluboké nedorozumění, kamarád

Škopy První - Usměvavý

. Kredit celého projektu Trampského týdeníku sice trochu ohrozila skutečnost, že Škopy neví, kde leží na Brdech Zlaté dno (posléze se zjistilo, že si navíc plete Brdy s Polabskou nížinou), ale poté, co na své baskytaře lehce zpocený vyloudil lajt motiv legendárního popěvku brdských desperádů

Znám na opačný straně brdskejch hor

, na nepříjemnost se Zlatým dnem se zapomnělo.

Dlužno ještě podotknout, že o nahrávací techniku a zvukový střih se velice hezky po celou dobu natáčení ve svém soukromém studiu **Obývánk II.** staral kamarád **Klokan**, který byl za svoji obětavou a nezištnou činnost posléze režisérem Jaroosem odměněn pěkným věcným darem, a to barevnou vstupenkou na koncert skupiny Hluboké nedorozumění. Když jsme posléze pátrali po tom, proč Klokan nemá ze vstupenky takovou radost, jakou jsme očekávali, došli jsme k závěru, že ho možná trochu mrzelo, že je již dva měsíce propadlá. Aspoň si ji ale bude moci ihned nalepit do cancáku, a také ušetří peníze za cestu na koncert a zpět. A to se vyplatí!

Tolik tedy stručně o výrobě filmu a nyní již k samotnému jeho poslání. Trampský týdeník - vedle toho, že má podat zprávu dalším generacím - je tu především proto, aby reprezentoval brdské trampy, a to jak u nás tak v zahraničí. Brdská rada přemoudřelých včele se slovutným šerifem *T.O. Typicky brdský ohniště*

tedy zařadila projekt společnosti Brdy pikčrs do svého grantového programu nazvaného *Tonyho špeky*

a podpořila jeho vyslání - zatím zkušebně - na legendární hudební a filmový festival

Mohelnický dostavník

, který se již tradičně uskuteční o posledním srpnovém víkendu v severomoravské Mohelnici.

Trampský týdeník - kec o filmu

Napsal uživatel S.M.Rorýs - T.O. Woodstock, T.O. Bublatock
Čtvrtek, 21 Duben 2005 04:00

A právě proto, abyste měli možnost si rozmyslet, zda se do Mohelnice vydáte i vy film podpořit, a především abyste měli přehled, jak vysoce kvalitním snímkem budou tentokrát brdští trampové ve světě reprezentováni, máte jedinečnou příležitost nenechat si ujít světovou premiéru Trampského týdeníku, která proběhne již příští úterý, tedy **26. dubna 2005**, v pražském klubu Trojická, a to od 20. hodin středobrdského času. V rámci kabaretního pořadu

Stopy sešlapaných bot

zde k tanci a poslechu zahraje mimo jiné symfonický orchestr

Lístek

a jako host Lístku i dívka v rytmu zhrozená, tedy

Tereza Terčová

.

Kamarádi a kamarádky, šmitec.